

NOVINY STŘEZINY

Pravidelně nepravidelný zpravodaj č. 71

Novinky o stavbě, učebnice pro bubeníky, audioknihy, sněhuláci z STO

Solidarita a dobrá vůle. Slova, která nyní znějí Střezinou

Asi od poloviny ledna se na Střezině stále přesvědčujeme o tom, že i když doba zrovna není laskavá, lidé laskaví a dobří jsou. Začalo to sbírkou na Sisak, podporou anonymních dárců směrem k rodinám, pro které je školné finanční zátěž, a nyní jsme dokonce zaznamenali dárky, která škole věnuje pět tisíc korun na činnost dětí.

Pojďme si jednotlivé události zrekapitulovat. Tu první jsme tak trochu vyprovokovali sami. Naše spřátelená škola v chorvatském Sisaku se kvůli prosincovému zemětřesení dostala do potíží. Jejich 140 let stará budova, která prošla před nedávnem zdařilou rekonstrukcí, je nyní určena k demolici. Na transparentní účet Klubu ZUŠ Střezina, který jsme k tomu účelu na měsíc leden otevřeli, věnovali dobrovolní dárci téměř 170 tisíc korun. Chorvatům pomáhali nejen učitelé Střeziny, ale na naši výzvu se zapojily i další umělecké školy z celé republiky. Příspěvky posílali rodiče, učitelé, ale přispívali do ní třeba i malé děti svými korunkami z kasiček.

Další vlna solidarity se spustila kolem

Škola Glazbena škola Fr. Lhotke

školného, které se v lednu vybíralo. Ne všechny rodiny totiž fungují v normálním režimu, leckde se snaží srazit náklady na minimum. Logicky tak přichází na řadu škrtnání výdajů za nadstandardní vzdělávání, kam může výuka na ZUŠ spadnout. "Protože nám od mnoha rodičů v termi-

nu splatnosti školného nepřišla platba ani jejich rozhodnutí o případném ukončení docházky do ZUŠ, požádal jsem je v e-mailu s vysvětlením celé situace o jasně stanovisko. Jedna z odpovědí mě však příjemně překvapila," vypráví Karel Šust, ředitel ZUŠ Střezina. Zněla: "Velmi mě mrzí, že jsou děti a rodiny, které nemají tolik štěstí, že mají v tomto období jistotu stálého příjmu. Proto bych Vám chtěla nabídnout, že na jedno dítě, jehož rodina si nemůže dovolit úhradu za další pololetí zaplatit, úplatu uhradím." Po zveřejnění této nabídky na školní stránce facebooku se k ní začali přidávat další potencionální dárci. Nakonec jich máme celkem 16.

A další dobrý skutek na závěr. Před pár dny se nám ozvala paní, která se rozhodla na činnost žáků věnovat pět tisíc korun. „Stále nevycházím z údivu a mám velkou radost. Díky podobným příspěvkům se totiž zase my, až to bude možné, můžeme svými vystoupeními účastnit třeba nejruznějších charitativních akcí,“ dodává Karel Šust. Děkujeme!

Jitka Hodasová

Milí rodičové, žáci a příznivci veškerého umu vůkol!

Prostřednictvím Novin Střeziny jsme se naposledy „viděli“ v září 2020. Kdyby nám tehdy někdo řekl, že se za pár týdnů na to uvidíme (fyzicky) na několik měsíců naposledy, asi bychom tomu nevěřili. Skutečnost ale překonala naši nevíru. Zpočátku jsme čekali, že opatření s uzavírkou škol skončí do dvou týdnů, pak do měsíce, dalším nejzazším limitem (pro škarohlídy) byly vánoční prázdniny. Máme únor. A výhled? Snad na duben...

Ale nevzdáváme to. Naši učitelé postupně zdokonalují svoje virtuální třídy, sdílejí dobré příklady distanční výuky, snaží se i v různých formách prezentovat výsledky žákovských prací. Od druhého

pololetí jsme si řekli, že budeme učit tak, jako by se doba předcovidová už neměla nikdy vrátit (to snad ne!). Jsme rádi, že i naši žáci našli postupně svůj řád v nových podmínkách a počet těch pravidelně přihlášených se již celoškolně blíží k 100%. Znovu je potřeba poděkovat i všem rodičům – neoficiálním, ale nezbytným asistentům pedagogů.

Ne všechno je ale jen špatné. Celý únor a část března věnujeme individuálním hodnotícím rozhovorům vedení školy se všemi učiteli a zjišťujeme, kde koho ještě bota tlačí a co si z nových forem a metod výuky každý vezme do další praxe. Dokoupili jsme spoustu techniky pro distanční výuku, organizujeme we-

bináře pro učitele, vymýšlíme kreativní projekty, které spojují obory napříč celou školou... Novou důležitost získala z pohledu současnosti některá již trochu opomíjená témata, např. postavení ZUŠ v systému našeho školství (jsme kroužek, družina, škola? – více v samostatném článku). Vývoj se nezastavil ani v nekonečném seriálu přestavby areálu Jih – i toto téma zmíním podrobněji dále. Přes všechna pozitiva, která se snažíme vidět, se ale nejvíce těšíme na živé umělce a také na živé diváky. Děkujeme, že jste s námi!

Karel Šust,
ředitel školy

Zapisujete u nás děti do kroužků?

Spřelomem pololetí se nám podařil „husarský kousek“ v podobě rozeslání předpisů na školné za druhé pololetí. Automatický e-mail odešel nedopatřením jako první pošta v novém roce, aniž bychom k němu stačili přidat pár vysvětlujících řádků. U několika rodičů vzbudil tento postup více či méně oprávněnou kritiku. Nu, pozdě „bycha“ honit. Pokud se nám někdo ozval, snažili jsme se vše vysvětlit.

Pomineme-li nepříliš vhodné načasování, vyvstaly z individuálních debat především otázky, co je vlastně „školné“, jak je to s našimi „kroužky“ a je vůbec distanční výuka „výukou“? Vezmu to od konce: Rozhodnutím ministerstva školství (MŠMT) jsou ZUŠ povinny poskytovat distanční výuku, stejně jako ZŠ.

ZUŠ je ŠKOLA

Tím je vlastně i nastaven zásadní rozdíl od kroužků a jiných volnočasových aktivit. ZUŠ je ŠKOLA s dlouhodobými cíli (které stanovil stát v rámcovém vzdělávacím programu) a plně kvalifikovanými učiteli. I když se může zdát, že některé stejné činnosti může dítě provozovat v kroužku nebo na ZUŠ (např. hraní na „flétničku“), rozdíl je veliký. Výuka na ZUŠ má charakter **systematického a vytrvalého studia** a ten posiluje u žáků vlastnosti, které zájmové vzdělávání (občasné kroužky nebo kurzy) nemůže poskytnout a ani to není jeho účelem.

Do ZUŠ jsou žáci přijímáni na základě talentových přijímacích zkoušek a průběh a výsledky vzdělávacího procesu jsou pravidelně kontrolovány Českou školní inspekcí. Kvalita uměleckého vzdělávání se tak výrazně liší od vzdělávání „zájmového“ nebo „volnočasových aktivit“.

Na rozdíl od základní školy je ale vzdělávání na ZUŠ dobrovolné a lze ho za vy-

hláškou stanovených podmínek také kdykoliv ukončit. Tato vyhláška (č. 71/2005 Sb.) nastavuje pravidla pro celé fungování ZUŠ včetně stanovení a splatnosti tzv. školného. Školné (správně „úplata za vzdělávání“) je příspěvkem na část provozních nákladů školy (energie, pomůcky, nájem...).

Platy učitelů v žádném případě neovlivňuje, ty jsou plně (včetně odvodů) hrazeny státem, jako u jiných typů škol. Na přelomu pololetí využilo několik desítek

rodičů možnosti své dítě odhlásit z docházky na ZUŠ. Ve všech písemných odhláškách se vždy objevilo slovo „kroužek“, ani v jednom případě ale slovo „škola“.

Snad toto krátké připomenutí faktů přispěje k větší informovanosti rodičů, kam své dítě hlásí. I když je tato informace v podobném duchu již mnoho let součástí např. Novin Střeziny pro nové žáky, je zřejmé, že změna v myšlení trvá déle, než jednu generaci.

Podobný příklad mohu uvést v analogii samotného pojmenování ZUŠ: Již v roce 1991 byly původní LŠU přejmenovány na ZUŠ a teprve v posledních letech (potom, co současní rodiče malých umělců sami prošli ZUŠkou) se zlidovělý a za socialismu vžitý název „Liduška“ stává již minulostí.

Pevně věřím, že i správný výklad smyslu a účelu vzdělávání na ZUŠ se stane symbolem dlouhodobé a systematické práce, která pomáhá v dětech formovat důležité vlastnosti pro celý jejich život.

Karel Šust

Filip Štoviček zpíval v Rudolfinu

I v téhle době jsou občas možné aktivity našich žáků. V rámci ZUŠ Open a Akademie MenArt se Jitka Kateřina Příbylová se svým žákem, Filipem Štovičkem, zúčastnila natáčení absolventského koncertu a koncertu pro ČT v Praze ve dnech 15. a 16. 12. 2020 v Sukově síni v Rudolfinu a v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně na Vinohradech. Záznam koncertu byl k vidění v lednu 2021 na ČT.

Roušky STO se dostaly k americkým volbám a Niagarským vodopádům

Střezinský STO Jazz orchestra má koncertní košile se svým logem, tak se přímo nabízelo nechat vyrobit i orchestrální roušky. „Ty se zalíbily nejen členům orchestru ale i našim kamarádům a známým, tak se dokonce rozesílalo i za oceán,“ pochvaluje si Tomáš Antonín Mucha, kapelník.

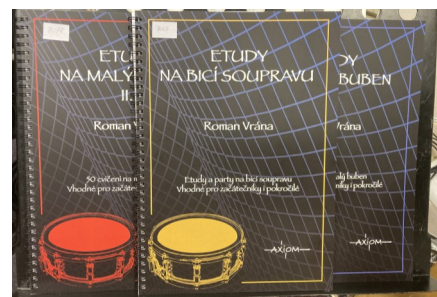
Chyběla mu učebnice, bubeník Roman Vrána si tedy vytvořil vlastní

kové materiály dle jeho představ. "Učebnice pro začátečníky takřka neexistují. Najdete školy pro super bubeníky, zastaralé školy nebo školu slavného bubeníka pro jeho fanoušky. Pro malé děti, které na nástroj začínají, není skoro nic," vysvětluje Roman Vrána. Svým žákům tedy psal noty do zápisníků, později kopíroval po papírech.

odborně zkritizovali. Pak přišla první vlna koronavirové karantény, což byl další impuls k tomu, pořádně se do konečné přípravy učebnic pustit. Nakonec spatřilo světlo světa pět knížek. O obálky se postaral absolvent Střeziny a kamarád Libor Hadrava, který nyní působí v Americe. "Je vidět, že podobné materiály chyběly, protože mi o ně kolegové píší. Vy dávám si je sám a distribuuji dle potřeby," dodává bubeník.

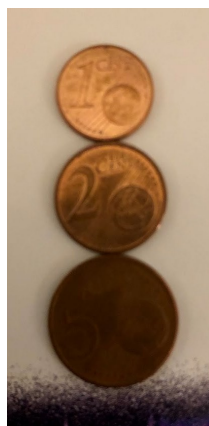
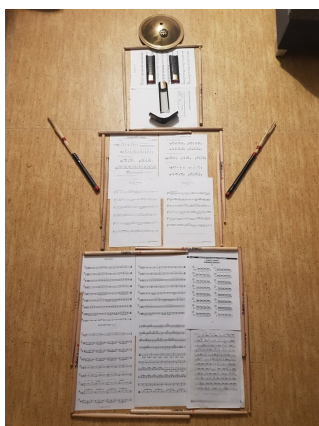
(hod)

Celkem pět knížek, z toho jsou tři vhodné pro úplné začátečníky. Jde vlastně o výsledek jedné malé nespokojenosti. Romanu Vránovi, který na Střezině učí hru na bicí nástroje, zkrátka chyběly vý-

K vytvoření celistvého materiálu ho popostrčil notační program. Začal postupně s jednotlivými verzemi, které dával svým absolventům na pardubické konzervatoři. Ti mu jeho počin tak trochu otestovali, pochválili či

Nemohou spolu naživo hrát, tak si v „STOčku“ posílají sněhuláky

"Pokud bys chtěla do novin nějaký srandy, klidně se na mě obrať, ale co se týká akcí orchestru, tam je to samozřejmě slabší," zněla odpověď Tomáše Antonína Muchy na mou otázku ohledně novinok kolem školního STO Jazz orchestru, kde je kapelníkem. Jeho normální fungování bylo totiž dobou covidovou utlumené. "Od září máme několik nováčků a neměli jsme moc času se spolu dohromady sžít, takže udržovat pracovní morálku, když se nemůžeme scházet, hrát a tvořit, je leckdy nad lidské síly," líčí situaci kapelník. Orchester se sice schází on-

line, ale dlouhodobá izolace si vybírá svou daň. A tak se kapelník alespoň snaží tužit mezilidské vztahy. A to se nejlíp dělá s humorem. "Jednou jsem do naší skupiny nasdílel fotku sněhuláka a strhla se lavina. Naš facebook začaly plnit snímky ledivých mužů v nejrůznějších podobách, fantazii se meze nekladly. Dokonce jeden člen orchestru využil přestávky v jízdě a sněhuláčci chvilku zdobili i pražskou tramvaj, někdo udělal sněhuláka z not, jiný z mincí nebo pomerančů," vypráví kapelník.

(hod)

Animované příběhy zvířátek spojily tři obory

Projekt s pracovním názvem "Zvířátka" je milý, srandovní a také spojující. Dává dohromady totiž hned tři střezinské obory. Původně mělo jít o divadlo třídy Jolany Brannyové, ke kterému vyráběli loutky žáci třídy Radky Šustkové z výtvarného oboru, hudbu měly na starosti děti ze třídy Lenky Brtníkové ve spolupráci ze střezinskými klavíristy. Člověk však mění a covid mění. Aby loutky i nahraná muzika nezůstaly ladem, rozhodla se Jolanka Brannyová tvořit spolu s dětmi krátká animovaná videa, v nichž se divák vždy seznámí s jedním zvířátkem a jeho příběhem. "Všechna zvířátka měla účinkovat dohromady s herci a hudebníky v jedné ZOO na jevišti, ale di-

vadlo se hrát nemůže, tak jsme se rozhodli vymýšlet jednotlivé příběhy, což bývá docela legrace," líčí vznik malých filmových útvarů Jolanka Brannyová. "Na hudebních nahrávkách se podílelo hrozně moc žáků ale i kolegů klavíristů, za což jim patří velký dík," dodává Lenka Brtníková, učitelka hry na housle. Žáci: Diana Shmano, Jiří Ruta, Tatiana Dittrichová, Barbora Machová, Anna Veselá, Jana Nováková, Laura Navrátilová a Martina Pavlíčková. Klavíristé: Alice Chocová, Jan Kočnar, Tereza Malířová, Tomáš Vachoušek, Adéla Černíková, Eva Houdková a Viktoria Petříková. Vídeja jsou k vidění na střezinském facebooku a webu. [Klikněte na foto v článku.](#)

(hod)

Střezina má hned tři oceněné pedagogy

Rok 2019 byl pro pedagogy Základní umělecké školy Střezina tak velmi úspěšný, že když se vedení školy rozhodovalo, koho nominovat na Pedagogickou osobnost 2019, nemohlo jinak a navrhlo hradeckému magistrátu tři učitele. Jiřinu Krტიčkovou, Mikuláše Ježka a Pavla Linhu. Všichni tři v tomto roce se svými žáky získávali jednu trofej za druhou. Komise města nakonec udělila tento titul všem třem pedagogům. Slavnostní předávání v březnu zhatila koronavirová nákaza, takže ocenění bylo doručeno přímo do školy až na podzim 2020.

Jiřina Krტიčková učí na Střezině literárně-dramatický obor a ve zmíněném roce její žáci získali prestižní ocenění Studentská Thálie za autorský počín a cenu Literární talenti za kolektivní soubor povídek Monology věcí. Rovněž stojí za zmínku úspěch s inscenací Alenka aneb Carrollovy přízraky, která získala hlavní cenu

Zleva: Pavel Linha, Jiřina Krტიčková a Mikuláš Ježek. Foto: Jitka Hodasová

PRKNO za inscenaci a cenu TŘÍSKA za objevnou dramaturgii. Kromě dalších širokých aktivit vydala dvě knihy textů svých žáků, kteří navštěvují její předmět

Základy tvůrčího psaní – Babiččin škapulíř a Monology věcí – s ilustracemi žáků výtvarného oboru ZUŠ Střezina.

Pavel Linha dovedl své klarinetové trio „Jelita chudokrevný“ k prvnímu místu ústředního kola celostátní soutěže ministerstva školství, kde dokonce trio hrálo na koncertě vítězů. Pavel Linha také získal zvláštní cenu poroty za pedagogickou činnost.

Mikuláš Ježek se svými žáky v loňském roce zvítězil v soutěži mládežnických orchestrů Harmonia Iuvenalis v Olomouci, jím vedené smyčcové kvarteto „Bodla kvartet“ získalo první cenu v celostátní soutěži komorních souborů Svitavské komoření a především se stalo laureátem 26. ročníku interpretační soutěže v komorní hře Karel Ditters z Dittersdorfu a hudební klasicismus a k tomu ještě získalo cenu za nejlepší interpretaci skladby Karla Ditterse. **(hod)**

Hudebníci připravují pódium pro neformální vystoupení

V době, kdy nikdo neví, co se bude dít zítra, se těžko plánují koncerty či přehrávky. Přitom veřejné vystupování je ta nejdůležitější zkušenost, kterou dětem - umělcům můžeme dát. Je tu samozřejmě možnost nahrávání či streamování žákovských výkonů, ale ani jedno není v pravém slova smyslu živým vystoupením. Je možné, že koncerty se nebudou moci konat až do konce školního roku.

Proto v nejbližších týdnech vznikne ve vestibulu areálu Jih malé pódium, na němž si budou moci v rámci výuky přijít zahrát

vánoční stromek, bude zářit některý z našich mladých hudebníků. **Vojtěch Esterle, zástupce ředitele pro HO**

muzikanti s nejrůznějšími nástroji. Publikem jim budou náhodní kolemjdoucí – žáci, rodiče, učitelé – podle toho, kdo právě bude mít vstup do školy povolen. Doufáme, že tímto způsobem aspoň trochu pomůžeme prolomit izolaci, ve které se momentálně celá umělecká obec a její publikum nachází.

Těšte se tedy, že až příště vstoupíte do ZUŠky, v místě, kde ještě nedávno září

Noc divadel 2020 z Jesliček byla bez diváků, ale naživo

Střezinští divadelníci z Jesliček Josefa Tejkla se ani letos nechtěli vzdát Noci divadel, která připadla na sobotu 21. listopadu. Protože setkávání naživo současná situace nedovoluje, rozhodli se pro své fanoušky připravit několik videí a live stream přímo z divadla.

Celý den byl na facebookových stránkách divadla Jesličky

k dispozici záznam jedné z Hudebních kaváren, stejně jako záznam inscenace Honzy Dvořáka Muži ve člunu (o ženách mluvě). Připraveno bylo také pásmo fotografií z premiér posledních tří let. To zásadní přišlo v 19:30, kdy v Jesličkách vždy začíná večerní program: Připraven byl živý stream přímo z jeviště, které se proměnilo na příjemně domácký či kavárenský salón. V přibližně hodinovém online přenosu tak učitelé LDO přečetli několik skvělých textů „otce zakladatele“ Peppy Tejkla a proložili je několika písničkami. Ale ani to nebylo všechno. Na jevišti s nimi totiž byl také výtvarník Marek Bělohávek, který jedno z témat našeho komponovaného večera během vysílání zhmotnil na plátno. Můžete shlédnout **ZDE**. **(hod)**

Na výtvarném oboru roste redakci konkurence

Vymyslet a vytvořit svůj vlastní časopis není vůbec jednoduchá záležitost. Přesvědčili se o tom žáci tříd Marka Běloháveka z výtvarného oboru, kteří si vlastní časopisy tvoří. "Každý má svůj, může si vymyslet téma a samozřejmě i náplň. Součástí úkolů jsou výzvy pro ostatní - úkoly, které si vymýšlejí navzájem. Funguje to moc hezky," říká Marek Bělohávek. **(hod)**

Ukázky titulních stránek časopisů.

Fotografická Soutěž

Fotografická soutěž
Probíhala v lednu 2021
Zúčastnilo se 8 lidí

Představení poroty

 Marek Bělohávek	 Petr Kleiner	 Prodavačka bufetku u trumpety
---	--	---

Jedna žačka, která vytváří časopis o minimalismu, vyhlásila pro své spolužáky soutěž o nejminimalističtější fotku, vytvořila za tím účelem galerii, kde bylo možné hlasovat. Můžete si ji prohlédnout **ZDE**. Vymyslela také složení poroty - její táta, který je profesionální fotograf, Marek Bělohávek a paní prodavačka z bufetu.

Soutěž vyhrála Terka Z. A tady je rozhovor s ní

Jak ses cítila, když jsi zjistila, že jsi vyhrála?
„Byla jsem nadšená“
Proč si myslíš, že jsi vyhrála?
„Protože jsem si s tím dala práci“
Jak jsi fotografii dělala?
„Nooo, vzala jsem si čtvrtku, pokreslila jsem si ruce na černo, a . začala fotit.“
Bavilo tě to fotit?
„Ano, byla to zábava akorát ta baarva nešla dolů“
Jak tě ten nápad napadl?
„Hledala jsem inspiraci na Pinterestu“

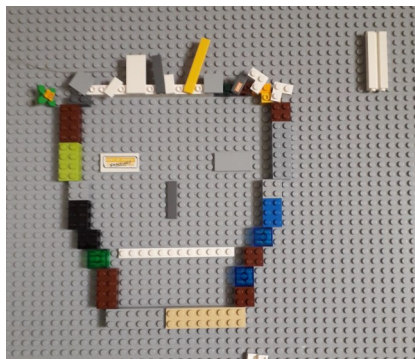

Vítězná fotografie

Online galerie potěšila děti i rodiče

Klára Svobodová, učitelka výtvarného oboru na Střežině chtěla poděkovat rodičům i žákům 3. a 4. ročníku, a tak jim vytvořila online galerii. Dají se v ní nalézt vystavené práce žáků z téměř všech hodin tohoto školního roku. Každé výtvarné zadání je představeno několika realizacemi.

"Žáci této skupiny se zapojují do distanční výuky s radostí. Ve výtvarných zadáních se necháváme inspirovat českými

i zahraničními umělci. Vedle tradičních výtvarných prostředků pracujeme se světlem, sněhem, ledem nebo vlastním tělem. Vyzkoušejte si s námi Minutovou sochu podle Erwina Wurma, autoportrét z lega, nebo instalaci z ledu," říká k projektu Klára. Rodičům i dětem ve galerii moc líbí. Postupně tam budou práce žáků přibývat, alespoň po dobu distanční výuky. Prohlédnout si ji můžete i vy **ZDE**.

(hod)

Kdo by měl měnit české školství?

Patří toto téma do Novin Střežiny? Podle mého názoru patří, vytanulo přede mnou na ZUŠce a prostřednictvím ZUŠky. Na každé lekci poslouchám story žáků, vyprávění o škole, o učitelích. Prosincovou smršť testů zaznamenal zřejmě každý, kdo přišel v té době do kontaktu se školstvím. Na základě vyprávění žáků o této zkušenosti vznikl z mé strany spontánní pokus dozvědět se od těchto přímých účastníků vzdělávacího procesu, co jim na způsobu učení v českých školách nevyhovuje.

Není to samozřejmě žádný relevantní vzorek, ale určitou výpovědní hodnotu toto zjištění má. Podobnou otázku jsem kladl i dospělým: Co vám na českém školství nevyhovuje? Názory dospělých jsou však různorodé až protichůdné, každý z nich

vidí školství ze zcela jiné perspektivy, dokáže zahlédnout často jen malý výsek, malý segment, který je nějakým způsobem v rozporu s jeho pohledem na ideální školství. Můj osobní závěr tohoto nesmělého průzkumu je ten, že dospělí se na podobě změn ve školství rozhodně nedokáží ani částečně shodnout. Naopak většina žáků se shodla na zásadní věci: především by potřebovali vnímat, že je jejich učitelé učí rádi, že je učení baví, že s nimi rádi komunikují.

Jestli má smysl ptát se někoho na změny v českém školství, jsou to právě ti, kterých se to nejvíce týká: žáci. A jedinou funkční metodou tohoto tázání je dialog mezi učiteli a žáky, dialog, ve kterém žák není v roli pasivního vykonavatele pokynů, ale je partnerem v rozhovoru nad tím, co a jak se má učit. A to platí jak pro základní, střední, tak i pro základní umělecké školy.

Marek Bělohávek, vedoucí VO

Písmenkobraní chytilo desítky rodin

Tak schválně, kolik předmětů na obrázku začíná na písmenko R nebo B? Rodina Kulhavých si s tématem opravdu pohrála.

Radek Škeřík stojí za výzvou, která se v dobrém slova smyslu zvrhla v obří projekt. Písmenkobraní B a R. Radek si původně myslel, že přijde pár nahrávek, možná i fotek, on to sestříhá do jednoho videa a bude hotovo. Nicméně aktivita dětí a rodičů napříč všemi obory byla nesmírná. Nakonec se sešlo 95 příspěvků a Radek musel Písmenkobraní rozkouskovat na osm dílů.

"Skutečně jsem to nečekal a u některých příspěvků jsem se velmi dobře bavil," svěřil se Radek Škeřík, který jednotlivá videa okořenil svou moderací plnou nápadů a vtipu. Tvůrcům příspěvků rozhodně nechyběla fantazie při hledání motivů, kte-

Edmond a Tiffany

ré mají společné písmenko B a nebo R. Kdo ještě neviděl, můžete se pokochat na střežinfantazie při hledání motivů, kterém webu **ZDE**. **(hod)**

Na Nový rok o slepičí krok

Asi tak by se dal vyjádřit malý, ale našťastí trvalý (i když pomalý) pokrok v dlouholeté kauze rekonstrukce ZUŠ Střezina.

Začátkem února jsem se zúčastnil jednání na magistrátu města, které mělo posunout připravované práce o další schůdek výše. Jednání proběhlo v poměrně velké sestavě za osobní účasti pana primátora, dvou náměstků (pana Bláhy a Hanouska), vedoucích odborů (ekonomického a investičního) a dalších zástupců vedení města.

Projekční firma BDK Vysoké Mýto, která provádí revizi druhé části původního projektu na rekonstrukci areálu Jih, představila svoje vize na dokončení práce a požádala o schválení vyššího finančního limitu. Ten současný končil na částce 110 milionů Kč, což jak se ukázalo, v žádném případě nestačí k pokrytí odhadovaných nákladů. V revizi projektu nám projektanti a pan architekt Vlach vyšli vstříc

ve všech požadovaných úpravách a seznámili nás s novou vizí na přestavbu současných tělocvičen na koncertní sály.

Projekt výborně reaguje na aktuální stav školy. To mohu vzhledem ke svému lety nabytému vzdělání v oboru stavebnictví a projektování :) prohlásit bez uzardění. Je namístě poděkovat projektantům za vstřícné jednání a maximální snahu vyhovět našim požadavkům a plánům. Velmi dobrou součinnost cítíme i ze spolupráce s paní Aubusovou, která má naši rekonstrukci na investičním odboru na starost. Pokud se podaří na Radě města začátkem března zrušit původní finanční a ničím nepodložený finanční limit, otevřelo by to cestu k doprojektování zbývajících částí areálu Jih.

Oproti původnímu projektu již v této fázi cítíme dotaženost do detailů a snahu vytěžit z daného prostoru maximum možného. Náš optimismus kalí pouze fakt, že podle původních plánů jsme už

v této době měli všichni pracovat v nových prostorách. Ale co je to proti věčnosti ... Pokud nenastane další zádrhel (hlavně v oblasti financí), vidíme opět světlo na konci tunelu.

V současné době je vše připraveno k vyhlášení soutěže na dodavatele první etapy prací (budova budoucí výtvarky a současný taneční obor s novým spojovacím krčkem). Ta by se měla začít realizovat o letních prázdninách. Souběžně s tím by měly pokračovat práce na dokumentaci ke stavbě zbývajících částí (budova populární hudby, klasičků, kanceláře a sály).

Až stavba začne, víme, že už více urychlit nepůjde. Jednotlivé budovy budou kolaudovány postupně a žáci je budou osídlovat tak, aby vždy uvolnili další budovu k rekonstrukci. Stejně jako s covidem se i zde už nemůžeme dočkat konce. Věřme v obou případech, že bude dobrý.

Karel Šust

Dramatici tvoří audioknihovnu s povinnou četbou

Máte doma děti školou povinné a nechtějí číst knihy? Ani povinnou četbu? Náš literárně-dramatický obor vymyslel projekt, díky kterému by se mohlo podařit vpravit alespoň nějaké knihy do hlav vašich miláčků.

Učitelé společně se svými žáky totiž natáčejí audioknihy nejen z povinné četby českých i světových autorů. „Zatím jsme ve fázi práce na textech. Není to jednoduché, žáci musí proniknout do struktury

jazyka autora, musí se naučit slovnímu jednání a nespolehat na svůj obličej a především oči, které mu na jevišti ke sdělení pomáhají. V současné době začínáme nahrávat například Dášeňku od Karla Čapka a je to zábava. Ale Čapkův jazyk nám dal skutečně zabrat, slova jako anžto, kterýž, holenku, rek dokonce i pařeníště jsou již dětem neznámá,“ přibližuje Jana Portyková z LDO. Nahrané audioknihy pak budou k dispozi-

ci v knihovně na webových stránkách Divadla Jesličky Josefa Tejkla. Můžete se těšit na tituly: Erben - Kytice, Exupery - Malý princ, Gogol - Revizor, Fuks - Spalovač mrtvol, Milne - Medvídek Pú, Mrázková - Nádherné úterý, Marquez - Kronika ohlášené smrti, Kafka - Zámek, Orwell - Farma zvířat, Čechov - Racek aj.

Podařila se domluvit i spolupráce s Českým rozhlasem, který některé nahrávky využije pro vlastní programy. **(hod)**

Tančit se dá i přes počítačovou obrazovku, ale na atmosféru v sálech se těší všichni

Taneční obor nezahálí ani v době distanční výuky. "Pro všechny skupiny pořádáme 2x týdně online tréninky, na kterých se snažíme udržet naše studenty v dobré kondici a opakujeme zažité vazby a choreografie," upřesňuje Pavla Cejnarová z TO. "Pro naše nejmenší máme výuku přizpůsobenou jejich domácím podmínkám. Vidáme se pravidelně, tančíme a učíme se nové písničky," dodává Ivana Dulíčková, která učí převážně nejmladší

ho vystoupení s názvem POHYB PROSTOR ČAS, které dle momentálních opatření budou moci diváci zhlédnout buď naživo, nebo z videozáznamu, který připravíme společně s dokumentem „Jak se rodí choreografie?“

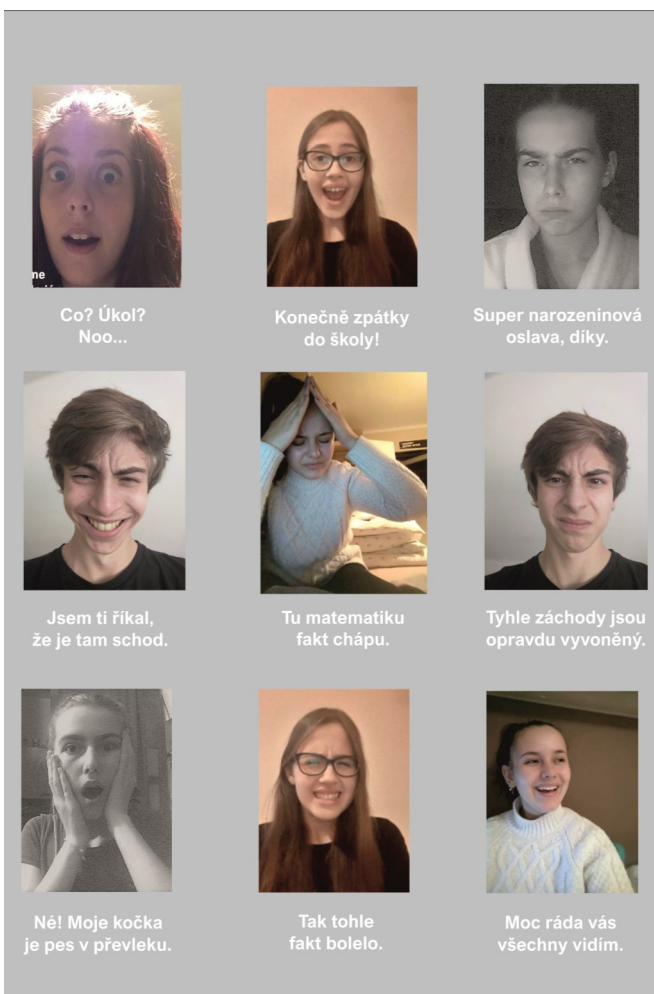
„Teď již jen doufáme, že se žáci brzy do tanečních sálů vrátí a naše výuka nebude probíhat jen přes obrazovky počítačů," přeje si Pavla Cejnarová, vedoucí tanečního oboru. Letošní, na výuku

žáky Střeziny. Ještě z doby prezenční výuky v prosinci 2020 učitelky tanečního oboru vytvořily krátké videozáznamy, na které se můžete podívat i vy **ZDE**. V současné době pracuje taneční obor na přípravě závěrečné-

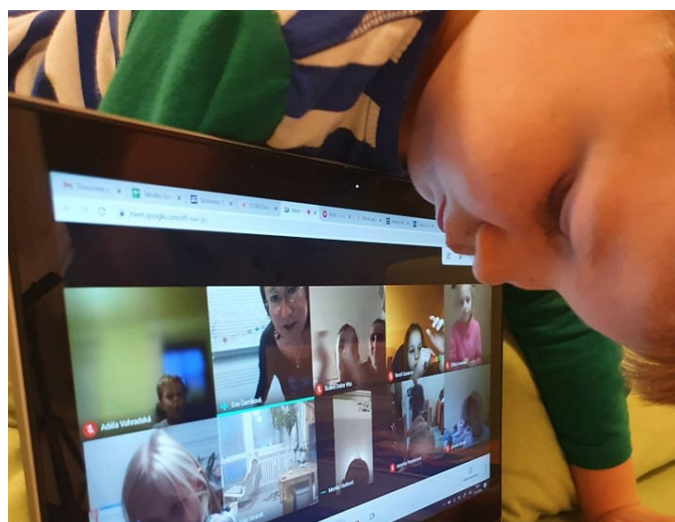
náročný rok, také obohatí absolventi základního studia II. stupně, kteří mají možnost vytvořit svoji vlastní krátkou choreografii. Výsledkem by mělo být tzv. Absolventské video, které bude součástí závěrečného vystoupení.

(hod)

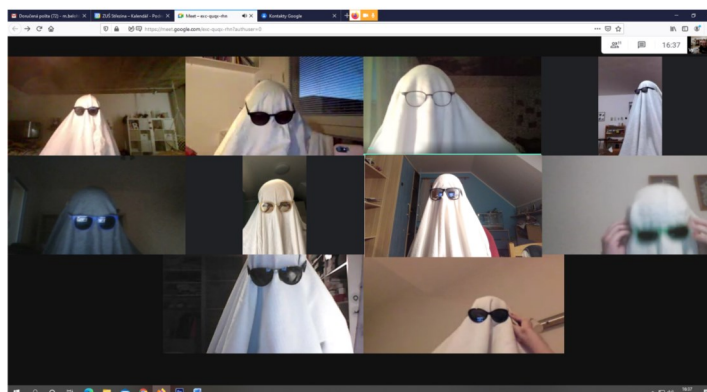
Srandičky z distanční výuky

Herec musí umět vyjádřit své emoce. Tak si to žáci Aleše Dvořáka z literárně-dramatického oboru zkoušeli.

Distanční výuky se dá zúčastnit různými způsoby, v různých podobách. Třída Evy Černíkové.

Marka Bělohávka z výtvarného oboru jednou po připojení do hodiny čekalo překvápko od jeho žáků.

Představujeme naše nové kolegy a kolegyně

V září řady našich zaměstnanců rozšířilo několik nových tváří. Naše škola má nyní 102 zaměstnanců. Rozhodli jsme se vám nového kolegu a kolegyně alespoň stručně představit.

Bc. Krste Badarovski, DiS. - HO (kláv. nástroje v pop.hudbě), TO (korepetice)

Narodil se v roce 1989 v hlavním městě Severní Makedonie, Skopje. Poprvé se setkal s klavírem v devíti letech na základní umělecké škole. Po studiu na ZUŠ pokračoval ve studiu klasické hudby na státním hudebním učilišti, DMBUC "Ilija Nikolovski - Luj" ve Skopji.

Během koncertního turné po Čechách v roce 2008 dostal nabídku studovat v Praze a rozhodl se pokračovat ve studiu na Pražské konzervatoři, a to pod vedením prof. Františka Maxiana a Evy Boguniové. Je vítězem a finalistou několika mezinárodních a státních soutěží. Nejvýznamnější ocenění získal jako absolutní vítěz na meziná-

rodní soutěži v Srbsku v roce 2006, dále na mezinárodní klavírní soutěži v New Yorku v proslulém koncertním sále Carnegie Hall, (2. místo) a také získal 4. místo na mezinárodní klavírní soutěži „Pianista roku 2014“, v Praze. Předtím než nastoupil na Střezinu, působil dlouhou dobu na jiných uměleckých školách jako například v ZUŠ Jesenice, ZUŠ Antonína Bendy v Benátkách nad Jizerou, ZUŠ Josefa Suka v Benešově.

Podrobnější informace o jeho projektech a akcích je možné nalézt na jeho webových stránkách [ZDE](#).

Monika Šnorbertová - hudební obor (klavír)

Začala hrou na klavír na ZUŠ v rodném městě Jilemnici. Díky milé a povzbuzující paní učitelce Janě Vávrové ji hraní na nástroj a hudba oslnily svým kouzlem. Ve 13 letech se také začala učit hře na varhany pod vedením sympatického a entuziastického Radka Hanuše. Díky jeho vedení se dostala na Konzervatoř Pardubice, kde dnes studuje hru na varhany u Aleše Bárty.

Než přišla učit na Střezinu, vzdělávala děti při zájmové činnosti a přiznává, že je to docela velký rozdíl. Nicméně, pokud by byla normální situace, práce s žáky ve vzdělávacím systému by ji velmi

bavila a věří, že ji bavit bude. Bohužel rozjezd tak trochu zbrzdila koronavirová pandemie. Začátky online výuky byly pro ni trochu těžší, ale v současné době už to není větší problém. Protože ještě studuje na konzervatoři, kde také probíhá distanční výuka, má více času na své žáky ze Střeziny.

Ve volném čase udržuje svou psychickou i fyzickou kondici sportem, nyní v zimním období především lyžováním. Ráda si přečte dobrou knížku a poslední dobou čím dál raději klasickou literaturu.

MgA. Markéta Roth Elblová - taneční obor

Pochází z Hradce Králové, kde zahájila studium tance na ZUŠ Habrmanova. Po maturitě se začala věnovat tanci profesionálně. V letech 2004-2006 studovala tanec na tehdy 1. Soukromé taneční konzervatoři v Praze.

Současně studovala v letech 2004-2007 taneční pedagogiku na HAMU v Praze. Studium na Akademii múzických umění zakončila bakalářským titulem. V roce 2006 obdržela stipendium na Akademii des Tanzes Mannheim v Německu.

Studium v Mannheimu zakončila magisterským titulem. V roce 2008 obdržela profesionální taneční angažmá v Badisches Sttattstheater

Karlsruhe v Německu. V sezóně 2014/2015 ukončila svou aktivní taneční kariéru a založila spolu s M. Haaf vlastní baletní školu Ballettschule Elblová-Haaf v Eggensteinu Německu, kde se věnovala vedení školy a výuce klasického a moderního tance.

V letech 2015 – 2020 působila jako taneční pedagožka v tanečních školách Lagunilla-Reijerink, La Remise a Ballettverein Pirouette v Karlsruhe v Německu.

Od roku 2010 se aktivně věnuje Franklinově metodě, která se zabývá pohybem, biomechanikou a neuroplasticitou v propojení s imaginací.